

مه سهوود محهمه د

تاوانی دیارده چاوغه له تیینه کان

وهشانی یه که م: گوڤاری «کاروان»، ژماره 81، سالی 1989
وهشانی دووهم: سايته www.mamosta.net پاییزی سالی 2009

ئهم جیهانه بی سه روبنه، بی سنوور و کوتاییه، کهس تی برنه کردوهی وا له بهر چاو و ههست و هوشماندا، به روالهت، هینده کراوه یه هه ده لئی بانگه وازی ئاشکرای و دهروون شکافی خوی به بهر گوئی بیهردا بهرز هه لده بری، که لئی ورد ده بیته وه ده بینیت ده و رانده ورتی ته نیوه ته وه به ته له ی فکر و ته پکه ی هوشی ته و تو که هه یه کیکی له وانه یه به ترووکه چاو پک چهند خلیسک به نیگات بیات بو ناو زیندانه داخراوه کانی.

من لی ره دا نامه وه ی ری کورت در یژ بکه مه وه بو باسه دووره دهست و په نامه کی و ورده کانی فه لسه فه و میتافیزیک و ماته ماتیک و... تیک.. و تیک و هه زار و یه ک تیک و ئیزم ism ی زانا و پسیور و په ندیار و رابه ره ورد پیو و ته نکداب و هیماساز و زار قه له بالغی زانسته به ده رگه و دولا به کان و هونه ره لوولخوار دوه کان و فیل و فره خو- دای پیچاوه کان، که له واند ته پکه ی فکر بو زاناکان نراوه ته وه نه ک بو زور به ی خه لق چونکه زور به ی خه لق هه ستیان پی ناکه ن تا تیان بکه ون مه گه ره له ریگه ی به هه له چوون و سه ره لی شیوانی زاناکان له و ته پکانه دا ساکاره کانیش به دا و ته واند پابه ندی ته پکه کان بین وه ک که قوتابی له شیوه ی تووتی قسه ی ماموستا کانی ده لیتته وه، دیاره زور به ی خه لقیش له ته ک ته و زانایانه دا وه ک قوتابی و به ره ژیر تریشن. ئنجا بو یه یه لی ره دا ته نها دهست بو ته پکه ی ئاشکرا ده به م که هه موو چاو پک ده بینیت و پییه وه ده بیت، ناوانا وه یه ک نه بی، که به پی داخوازی، سه رکلیکی هه ندی ته پکه ی نابه رچاو ده کم. به لام له پیسه وه دل خوشکهریه کی مروقی ساکار ده ده مه وه [که خو م یه کیکیانم] به وه دا به شیکی ته پکه ی به رچاوه کان له کونه وه رابه ره کانیش وه ک ئیمه لئی به سه هوو ده چوون و تی ده که وتن و لیکنده وه ی زانستیانه ی ته وسایان لی هه لده ئنجا، واته شه رمی تیوه گلانی سافیلکانه بایی نوشتوویه کی به پوز به سه ره شانی ته وانیشدا ده دوورا، هه ره له م نووسینه شه دا ته م لایه نه ت به بهر چاورا تی ده په ری.

مروقی یه که م تیوه رامانی هوشدارانه ی به ره و شتیکی روون و ئاشکرا و بهرز و پان و خاوین بوه که ته گه ره له ئاستیدا به سه هوو چوو بیت به زور له سه ری که وت بیت ته ویش «ئاسمان» ه به خوی و به رزی و جوانی و رهنگینی و مانگ و ته ستیره و هه ور و برووسکه و کاکیشان و... یه وه، هه ره له یه که م نیگاشیه وه لئی به سه هوو چوو که وای زانی شینه [چونکه شین نییه] که وای زانی گونبه ته [.. گونبه ت نییه]، که وای زانی سه رقا په به سه ره زه ویدا نخوون بوته وه [نه سه رقا په و نه نخوون بوته وه]، که وای زانی بگیری بوونه وه ره گه شه ئاسمانیه کانه [نه بگیری و نه هیه...]

دواتریش که فه له کناسه کان به ورد بوونه وه له بزوتنه وه ی ته و بوونه وه ره ئاسمانیه حه وت هه شت فه له کی ته به ق له سه ره ته به قی بی تیک و ده رزیان کرده هه لسوور پتی چه رخ و دولا بی هه موو جیهان، خو یان و زانستی زیده گرنگی فه له کیان له و به رزاییه وه برده ناو زیندانیکی فکری وه ها که دوو هه زار سالیکی بی چوو تا کوو له سه رده می کوپه رنیکووس و گالیلیو به ره له 400

سالیك دواى ترس و لهرز و قوربانى و زمان برین و كافر كردن و سووتاندنى چهندين بى خه تاوان ته به قه كان پيچرانه وه و رۆژ و مانگ و ئهستیره وه ستاوه كان و گه رۆكه كان له كاروانى شهوانه و رۆژانهى ته زهلى رهها كران و ههر يه كه يان به پيى تى بر كردنى هوشى فهله كناسه كانى ئه و سه رده مه بيشكهى حه سانه وه يان بۆ ساز درا. مانگ و ئهستیره گه رۆكه كانيش مانه وه له سه ر تاكه بزووتنه وهى تايبه تى خويان كه پيوهندى به هه لاتن و ئاوابوونه وه نييه. ئنجا كه ئه مه كرا يه كسه ر و به ناچارى «مامه زهوى» كه تاكوو ئه و كاته له مه ركه زى جيهان پالى لى دابؤوه خرايه گه ر و كرايه به رپرسيارى ئه و چاوبهسته كييه زهلى كه بزووتن و گه ران و سوورانى ئاسمان و بوونه وه ره پرشنگداره كانى له هوشى مرؤفان ده كرد چونكه ده ركه وت «زهوى» خوى بوو ده سوورا و ده بزووت و ئاسمانى له به ر چاوى سافيلكه و پسپوراندا ده كرده چه رخوفه له ك.

تۆ ئه گه ر بىر بكه يته وه له چاوبهسته كيكه تا هه لوه شان وهى، كه هيشتاكه ش بايى سه رديپريكى لى ماوه ته وه، ئنجا بگه رييت به دوا ئه و كاره زيده گرنگ و به ئه رك و ژانوزوارهى كه كر دؤتبه سه ر زيهن و باوه ر و ئايين و زانست و هونه ر و ئه فسانه و... و... به دريژاى ميژووى مرؤف سه يرت له وه ديته وه كه چؤن ميشك و دل و ده روون و ناخى هه ست و نه ستى مرؤف هه ر له رسكانيه وه مه حكووم بوه به و ديمه نه بى ره زايه، چاوغه له تينه هوش، حه په سينه، گيان ورووژينه ي پاك و روون و به رز و هيچ و پووجه ش.

وهها تى نه گه ي ته پكه ي «ئاسمان» ه شينى پان هه روا به سينايى و بى سه يروسه مه ر و كاريگه رى، هوشى مرؤفى له خؤيدا حه شار دا تا ئه و رۆژگاره ي كه به ره وه پيش چوونى زانست فيله كه ي بۆ دؤزيه وه ئه ويش وه ك دىلى حوكم ته واو كر دوو لى ده رچوو. له تاو كاريگه رى ديمه نى ئاسمان بۆ ناو دل و ده روونى ئاده ميزاد ئه وه نده به سه كه به شى هه ره گه وه ره و پيرؤزى ئه وهى پيى ده ليين «ژوورخان - بناه فوقى» ي كوئينه ي ئاده ميزاد راسته وخؤ و بى مامؤستا و يه كسه ر له و شينه پانه وه بؤى شؤربؤته وه، ته نانه ت بؤ ماوه ي دوور و دريژى هه زاران سال به «خوا» ناسراوه وه يا هه ر نه بى هينده ي خوا هيز و پيرؤزى پى به خشراوه، زؤريش له و خوايانه ي گه لان په رستويانن به چكه ي ئه و ئاسمانه بوون.

گؤى بگه ره له وتوويزى ديندار و په نديار و شاعير و قسه كه ر و ريش سپى و حيكايه تخوانى گه لانى هه زاران سال له مه وه به ر لى يان ده بيه يت كه چاره نووسى مرؤف له ته گبىرى ئه و شينه پانه يه نه ك له گه نم و جؤ و به رخ و گيسكيكى پيى ده ژيت. به رخ و گه نمه گه شى مه حكوومى ئه و برياره يه كه ئاسمان و هيزه نه ينيه كانى پيى ره وا ديتوون، ته نانه ت گيسكى بؤ هه زاران سه رنه بريوه ئه گه ر به نيازى رازى كردنى ئاسمان نه بووييت. چه ند سه يره به زه يى مرؤف بؤ ئاسمان به رز بيته وه ئنجا له ويوه به سه ر برسى و لى قه و ماودا نشيو بيته وه پياوه تيبه كه ش بؤ ئاسمان حيساب بكرىت. ئه م

«قدرية - Fatalism» هس تا به ره و چینی هه زار و زه حمه تکیش و نه خویندوو ده بوویه وه پتر ته ستور و خهست ده بوو تا ته وهی قسه یه کی مه یله و نازادی بابایه کی میشک کراوه لای ته و کهره وارانه ی به کفر له قه له م دهدرا ئیستاش پاشماوه ی ته م حاله هه ر به رچاوه.

به دوا دا گهرانی هه زاران هه زار ئایدیۆلۆجیا و باوه ر و ئه رکی مادی و پاداشتی مه عنه وی و په له فره ی گیان و شاگه شکه بوونی دل و شه ر و ناشتی و جموجوول و جانفیدایی... و... و... که ئاسمان به سه ر مرؤفیدا برپوه بو لیکدانه وه ی خوینته ر به جی ده هیلم چونکه کاریک نییه من وه یا یه کیکی دیکه به نووسین و به ئاخوتن و لپی به کو تایی بگات. ئاسمان گه وره ترین و وردترین و قوولترین فیلی له هوشی سافیلکان کردوه، هه زاران هه زار دنیا په رستیش به ناو ته و فیله دا بو ئومید و ترسی ته و سافیلکانه چوه و بو خو ی دابریون. پیاوی ئایینی فکر روونیش به شیکی هه ول و ته قه لای بو ریسوا کردنی ته و ته رزه ته له که بازیه بوه به لام چی بو کراوه؟ ته گه ر خوینته ر لیشم ناسه لمینی، کوردی گوته نی، ته مه گه ز و ته مه ش رابردووی مرؤف برؤ بییوه.

مرؤف که نیگای له ئاسمان به ر بوه سه ر زه وی، دیسانه وه، ده که ویته ناو ته پکه های به گریوگال و به بینه و به ره که ده بینی زه وی وه ک ته ستووی نانه وا له به ر ده ست و ده میدا به هه موو لایه کدا پان بو ته وه و به په راویزی ئاسمانه وه نووساوه بی ته قه ل و بی تیک. له م رواله ته وه بو ته وه چوو که رۆژ و مانگ و ته ستیره کان هه ر جاره له زه وییه وه ده ردین و به چه ر خوفه له کی ئاسماندا له ته نجامی گه شتیکی نیو ته لقه ییدا ده چنه وه ناو هه ناوی رۆژاوی زه وی و ده حه سینته وه بو گه شتیکی نوینی سه ر له به یانی.

هه ندیک له و که سانه ی شه یدای جه به پروتی هیزی په نامه کین، تا ته و راده یه ی به قسه کانیندا ده سه لاتیشی بو ده خواز نه وه، وه هایان لایه قی ده سه لاتی ته زه لی دیت بلین له سه ره تای هه ر به یانییه کدا رۆژیکی تازه دروست ده کریت و له کو نه چه ر خوفه له که تی ده نیشت. هه ر ته م قسه یه سه ره رای خو شکه له یی، پتریش، له گه ل قودسیه تی ئاسمان و روونا کایی و به رزایی ده گونجیتن له وه ی هه ر شه وه رۆژی نوورانی بجیتته ناو باخه لی خاکی ساردوسر و به ته پوتۆز و تاریک. خو ته گه ر بشی له کاتی رۆژگیران و مانگگیران به ته نه که لیدان حووته قووتده ره که بترسیت و یه قیان بکاته وه. ته و هه موو ته به ق له سه ر ته به قی خاک و به رده ی که به شه و رۆژه که ی تیدا حه شار ده درئ له وانه نییه ری به هیچ گرمه و لرمه یه ک بدا به ره و تاریکستان و غه یبستانی هه ناویه وه بروات، ئنجا حووتیش له ویدا نییه بترسی بانه ترسی چونکه سه ره له به ری ته ستووی زه وی، وه ک گوتمان، کورسی ته فسانه ی رۆژی قووت داوه ئیتر چی له گه لدا ده کری ته گه ر هات و رۆژه که ی نه دایه وه؟

وا چاکه به خشندهیی غهیب هه موو سبهینه یه ک رۆژیکی تازه به مه خلوقات ببه خشی وه ک به دریزی ئه زهل و له بهر ژیان و بوونی به خشیوه و ده به خشیته هه ر چه ند له ده می کیشه وه زاناکانی فه له ک به خه لقیان راگه یان دبوو زهوی خره و مانگ و ئه ستیره له بهر چاوان ئاودیوی ئاسوی رۆزاوا ده بنه وه و قووت نادرین به لکوو له ولاتیکی دیکه هه لدینه وه تا سووری ته واو به ده وری زه ویدا ده که ن و له ئاسوی رۆزه لاته وه سبه یان قوت ده بنه وه. له گه ل ئه مه شدا له چه ند فه له کناس و سوخته ی زیره ک به ولاره که سی سافیلکه به دوا ئه و ته رزه قسه به ره واژانه نه که وت.

ته نانه ت مه لاکانی خو مان که فه له کی کو نیان به ده رس ده خویتد و ده گوته وه ته واویک له ده ست حیکایه تی «ئه رز له سه ر پشتی گایه...» به ته نگ ده هاتن و له مونسه به ی دینی عاده تیدا ناچار بوون وه ک خه لقی دیکه پیشیدا ده هاتنه وه و وتوویزی فه له کناسانه یان هه ر له ئالقه ی خو یاندا ده کرد چونکه چی ئه وان له زانستی فه له ک باسیان ده کرد شتیکی نه بوو بچیته فامی نه خویتدووانه وه. حال گه یشته راده یه ک مه لایه کی مه غریبی دانی به کافر بوونی «شیخ محهمه د عبده» دا هینا له بهر ئه و جو ره رایانه ی که یه کینکیان بزووتن و خر بوونی زهوی بوو وای کرد هه ندی بابای پیتۆل چیا ی قاف به رۆخاو رۆخی ئه ستوو که که دا هه لنی نه وه ک که س سه ره تاته که له لیواریه وه بکات وه یا بگاته پینکدا دوورانی ئاسمان و زهوی و ده ست له کاری ناره وا بدات، دیو و عیفریتی پشت چیا ی قافیش هه ر به ره می لابه لایی ته ختبوونی رووی زهوی بوو چونکه زور حه یفه ئه و مه لبه نده که س نه دیتوه ی پشت چیا ی قاف به به تالی بمینیتته وه له کیس خوولیای ئاشقه دیو و جنۆ که په رست بچیت.

سه یر له وه دایه [رهنگه سه یری شی تیدا نه بی] که می شکی مرۆف ئه فسانه ی هه لمشت و زاخاوه که ی به خو یه وه گرت بار ته قای ئه فسانه دوستی شه ر له گه ل راستیدا ده کات و به گز بیری رووناک و پاکدا دیتته وه. ته نانه ت که داهینانه نو ییه کان وه ک ته له فۆن و گرامه فۆن و فرۆک هاتن و سه ری رییان به هۆشی مرۆف گرت و تهنگیان به ئه فسانه بابلیه کان هه لچنی، پاسه وانه کانی ئه فسانه به کاری شه ی تانیان دانان و له خه لقیان حه رام ده کردن. دواتر نه ختیکی به شه رم و ته وازه وه ده یانگوت ئه مانه هه موویان «گاور کار» ن و عه قیده تیک ده دن. تا ئیستاش مرۆفی وه ها هه یه له په رۆشی بیفیلله وه ده سکیک به لگه به یینیتته وه بو درۆزنبوونی چوونه ناو مانگ، تا کوو جار یکیان به یه کیک له وانم گوت ئه دی ئه گه ر په لیان گرتیت و له ناو که شتییه کی ئاسمانگه ریان دانایت و له سه ر مانگ دایانه زاندیت؟ گوتی ئه و ده مه ش ته ئو یلیکی بو ده بینمه وه. له ناسیاوی خو م که سی وه هام دیتوه، تۆش دیتۆته. که شه وان که شتی ئاسمانگه ر وه ک ئه ستیره به ناو ئه ستیراندا ده گه ران ده یگوت کورینه ته ماشای مه که ن!! بو خو شی چاوی ده بریه زهوی... ئه ویش و زوری دیکه ش شادیی دای ده گرتن گه شتیکی ئاسمانی تیک ده چوو وه یا ئاسمانه وانیک تی ده چوو، له مه شدا هه ر هینده ی ساوای نه فام گله بیان ده چیتته وه سه ر.

تهر کببى زهوى سهر له نوى فيلپكى گه وره لى زانا كوڼه كان كرد كه وا به رواله تى هه لڅه له تان و وايا نزانى زهوى له چوار ماكه مه شووره كه لى «ئاو، ئاگر، خاك، هه وا» پيك هاتوه كه چى ئيستا ده زانين هه چواريان ماده لى تاو پته لى هه ره گرنگى زهوين. دوزينه وه لى تهو چوار ماكه ش به ره هم لى بىر كرده وه و لى كدانه وه لى زانا كان بوو نه ك هه لپه لى مه لى لى تهفسانه وه لى روائينى سافيلكه.

تهفسانه په رست و سافيلكه به عاده ت به رانبر ديمه نى نامه فهورمى سروشت يا هه ره دهحه په سى و يه كسهر بو غه بى ده باته وه، يا له ئاستيدا بىباك و بى وردبوونه وه ده بىت. به تا بيه تى تهو شتانه لى هه ميشه ده يان بى نى ت. تا تهو دهمه لى كه خه رى كبوونى به زيان و گوزه رانه وه له شتانه لى هه لده ته نگو بى نى ت ئىتر حى سا بى كى ان بو ده كات. سافيلكه ده زان لى ئاو له خو ل سوو كتره، هه ست به هه واش ده كات، دياره ئاگر لى شى دى توه: به لام تهو لى كدانه وه مه ليه و ورده ناكات كه هه رچى له سه ر زهوى به رچاو و به ره سه ته يه كى كه له و چوار شته. بو ته م مامله ته نى مچه «تجرى دى» يه له گه ل سروشتدا گو لى له مامو ستا كه لى ده گر لى، هه تا را گه يان دنه كانى مامو ستا كه شى ساده تر بى لى خو شتر دى ت: دنيا بى ورد كرده وه مه خلوقى خوا بى خو شتره له وه لى ئاو و ئاگر و خاك و هه وا بى، چوار لى ش بى له نه وه د خو شتره.

تو له سافيلكه بگه ر لى: رابه ره موژده ده ره كانى تهو چوار ماكه چه ندى ن حى سا بى زانستى ان له سه ر جيهانى «چوار ماكى» هه لستاندوه. ته نانه ت مى زاجى مرو فى ان به پى نى نى ك بوونى له خاسيه تى هه ر كامى ك له و چواره به چوار جو ر دابه شى كردوه. ده رمانى نه خو شى شى ان به پى نى مى زاجى نه خو شه كه ساز داوه.

ديارده يه كى هه ميشه بى دى كه لى زهوى هه يه هه موو چاو پى ك ده بى نى ت و هه تا سه رده مى «نىوون» لى ش به داخراوى له شى وه لى ته پكه لى فكر ما يه وه، فى لى گه وره شى لى كردى ن: هه رچى قورسا بى هه يه به ره و نى زامى ده بى تته وه. ته م ديارده به رواله ت به ديه لى و سه ره تا بيه وا لى له نى گاه لى زانا و نه زان كرد بو ته وه بچى كه «ژوو روو» هه تا سه رووى هه ره سه ره وه هه ر به رز بى ت و «خواروو» ش هه تا ته ختى بنى دنيا هه ر نى م بى ت. ئنجا كه ته مه لى لى بوو به باوه رى بنجى، به لگه لى هه ره گه وره لى ته خت و راست بوونى رووى زهوى لى داتاشى به و گو ته يه لى كه ته گه ر زهوى خر بى له پى شه وه هه رچى ئاو هه يه ده ر ژى ته بو شامى ژى ره وه لى زهوى، هه رچى شتى ره قى ش هه يه له ته نى شته كان و دى وى بنه وه لى زهوى ته وانى ش به ر ده بنه وه بو بو شامى نى م. چ قه لا تى كه تهو خر ا بيه لى زه ندى قه كان به مل زه وى دا ده برن! خر لى چى و ماشى نه لى چى!! (زانا كانى يو نان و فه له كناسه كانى فى رگه لى به تله مى و س له و حى سا به به ده رن). من سافيلكه لى وه هام دى توه كه ده گو ترا زهوى به ده ورى خو دى دا ده خو لى ته وه گو رچ قسه كه لى به درو ده خسته وه به وه دا كه ته گه ر خو لا با يه وه ده بوو سه بى ان كه له خه وه لده ستا سه رى له جى لى پى بى ت و پى شى له جى لى سه رى.

چاوبه سته کی بوونه وهر، ناوناوه، بو تیه ورامانی عاده تی به لای سیجر و ته له سمدا ده چپته وه وه ک که کانیاوه کان هاوینان ساردن و زستانانیش هینده ی همام هه لمیان لی هه لدهستی و خه لق خوینی تیدا ده شو، هه ر له په نا هم ته له یه دا یه کیکی دیکه هه یه ته ویش به لای نیگای ساده وه چ ته فسیریکی ژیر بیژانه ی نییه که ده بینن هه تا پیاو به ره و به رزایی سه رووی شاخه کان تی هه لکشیت ساردتره هه رچهند له رژیژیش نزیک تر ده بیته وه. هم دیارده یه وای کرد به ر له چند صد سالیک «ابن خلدون» بلی گه رمایی رژیژ دوا ی گه یشتنی تیشکه که ی بو سه ر زهوی و عه کس بوونه وه ی ئنجا په یدا ده بی. به راستی هم جو ره دیار دانه که له رواله تدا دژی به ده یه یه ن و به ر هپچ ساده حیسابینی مه فهوم ناکه ون وه ک پلانگیتری به ئانقه ست سه ریوشی په نامه کییه تی به سه ر هه لکه وت و بوونه وهر دا داده نه وه، هپچ گوشه یه کی په رده که ش دیار نییه په نجه ی هوشی لی گیر بکه ییت و هه لی بده یته وه: ئاخه ر ته گه ر کاری جنو که و میرده زمه نه بی چون زستانان هه لم له کانیاوی سارد هه لدهستی؟ نزیک بوونه وه له رژیژ ساردایی په یدا ده کات؟ ئاگر له ئاوی باران به ر ده بی؟ هم پرسیارانه و سه دانی وه ک ته وان بو مروقی نه خویندووی به ر له هه زار سال و دوو هه زار سال برای سیجر و جادوو گه ری بوون و خورجینه ی ته فسانه ی میراتیان ده ئاخنی و رییان به مروقی فیلباز ده دا به ناو تاریکایی هه ر یه کیک له و پرسیارنه دا بو ده روون و گیرفانی سافیلکان خشکه بکات.

دیمه ن و دیارده ی دیکه زورن که له هپچ که لینی که وه هوش و گوشی مروقی نه خویندوو تی بر ناکات و به رانبه ری ده حه په سی. له مانه دوو دیارده سه یه ر و نامه فهومه که ی برووسکه و په لکه زیترینه ن: ته گه ر له غه یبه وه هویه کی رقبزوین بو برووسکه و یه کیکی نه شمیلانه بو په لکه زیترینه په یدا نه کرئ هم خه لقه سافیلکه و ساده یه ده بی هه ر ده مه به شکه ی سه رسورمانی پیوه بیت. خوینده واریش له کونی کونه وه هوی راستینه ی هم دوو دیارده یه ی نه ده زانی، ره نگه تا ئیستاکه ش به ته وای روون نه بوو بیته وه بوچی هه وری فشه لوک ده توانی برووسکه ی 20 کیلومه تری به ریا بکات که چی گه وره ترین رسته ی کاره باسازی ناتوانی له چند مه تریک دوور تر کاره با به هه وادا راگو یژی، واته برووسکه ی مروقکرد هه زاریه کی برووسکه ی سروسکرد ده رناچی؟ له مه ش بگه ری، ته دی چون تاکه گه واله یه ک هه ور هه ر ده روات و به دریزی هه زار کیلومتر لیشاوکه ی ویرانکه ر هه لده ریژی خو ته گه ر هه موو هه وره که هه لگوشیت سه ده یه کی هم و ئاوه ی لی په یدا نابی؟ له وهرامی هم لایه نه، که جاری نازانین چیه، بیر له و ده ریایه بکه وه که له کونه وه خه لقی نه خوینده وار وایان ده زانی به ئاسمانه وه یه و له سه ر شتیکی وه ک بیژنگ راوه ستاوه که کونه کانی کرانه وه دلویه کان هه لده رژیژ! هم خه یاله یان ده کرد هه رچهند له عه قیده شیاندا، که قورئانه، باسی باران به روونی کراوه، نه به حر و نه بیژنگیشی تیدایه.

په لکه زیرینه له بارانیش سهرنج راکیشتره و سهرسوورینتره. من تا ئیستاش له باره یه وه هر
 نه وه ندمه خویندوته وه و خویندوه که دلۆپی باران شیوهی «منشور» رهنگه کانی تیشکی رۆژ
 ده شکیته وه له وه به ولاره چ تهفسیریکم به دهسته وه نیه له وه دا که چون رهنگه کان وه ها پان دهن
 که له دووره وه بدیترین چونکه نه تهفسیره ی من خویندووومه هر نه وه ندمه تی ده گه یه نی که
 رهنگه کان تا که یه ک زنجیره ی سهرووتر وه یا خواریوتر ده شکیته وه له بیلبله ی چا به ره ژووتر
 وه یا به ره ژیرتر ده وهستی، خو نه گهر وا دابننیه هر رهنگه له ریزه دلۆپیکه وه عه کس ده بیته وه
 نه وساش حهوت زنجیره ی دلۆپه باران به سهریه که وه هر هینده ی خه تیکی باریک خو ده نوینن،
 وه هاش له یه کدی نزیک دهن که سهرله نوئ تیکه له به یه کدی بینه وه و بگه رینه وه بو شکلی
 تیشکی رۆژ، که چی وه ها ده بی، ناوانه، په له هه ورپیک له دوورایی پازده کیلومه تره وه هه مووی
 ده بیته په لکه زیرینه، ئجا ناشانم بوچی به زوری دوو په لکه زیرینه هه لدین: هه لبهت نه م
 پرسارانم نامکه ن به نه فسانه په رست چونکه سهرپنچیم له نه سللی تهفسیره که نیه که ده لی
 مه نشوره کانی دلۆپه باران رهنگه کانی تیشکی رۆژ ده ده نه وه، من هر نه وه ندمه ده لیم که
 تهفسیره که، جاری بایی هه موو دیارده که ناکات. هه رچی نه فسانه په رسته له پیشه وه په نا بو دیو و
 په ری و قه مچی فلانه پاله وان و که زی فلانه فریشته ده بات. نه و قسانه شم له لای خوومه وه
 ترنجانده ناو نووسینه که م بو نه وه ی باشر دهر که وی که چند زه حمه ته مروف له ری
 خویندنیسه وه به راستیه بنچیه کانی دیارده ی سروشت بکات، ئجا ده بی حالی مام باپیری
 گوندی «دهوژان» ی بهر له 500 سال چی بوویت!! نه وه ی راستیش بی زوری خوینده واره کانی
 نه م سهرده مه ش له لایه ن ته سلیم بوون به وه ی پی ده لین تهفسیری عیلمی هینده ی نه و مام
 باپیره خو ش جله وه ن هر بو یه یشه له ئاست گورانی هچ تهفسیریک عیلمی ناکه ونه
 ره خنه کارییه وه و بلین چون ده شی که فلانه شت تا دویتن به راست داده ندرا ئیستا دهر که وی
 هه له ی رووت بی؟ به هه مه حال با ده ده مه وه سهر رچه ی نووسینه که.

وه زیری ولاتی کورده واری له ته جره به ی خویدا ههستی به وه کردوه که بای شه مال هه رچند له
 له شی مروف خو ش دیت نه خو شی شیناوردی وه ک شوکه و دوی پیوه یه. ره شه باش، پیچه وانه، له
 له ش ناخو ش دیت به لام نه خو شی شیناوردی پیوه نیه، بگره نه خو شیش ده په رینتی. نه م دیارده یه
 له هچ رۆشنه و که له به ریکه وه تهفسیر به ده ست وه زیری ساده ی بیسه واده وه نادات، نه ویش
 ناچار هانای برده بهر نه رشیفی بیروباوه ری میراتی و گوتی هه رچی ره شه بایه بای به هه شته به سهر
 جه هه نه مده تی ده په ری، شه مالیش بای جه هه نه مه به سهر به هه شتدا دیت. سهر له وه دایه که
 هیشتا نه م بنوسکارییه [تفسیر، ته علیل] خاویتره له وه ی نه فسی نه ژده ها و ورشه ی بالی په ری
 وه یا هاتوباتی پشت چیا قاف تیکه له به مه سه له که بکری چونکه هر نه بی به هه شت و جه هه نه م
 له ئایینی بی فیل و بی ته ئویلدا هه ن هه رچند چ ده خلیشیان به سهر شوکه و دووه نه بی.

خهلق فيلينيكي بچووكي ديكهش له خويان ده كهن له وهدا كه ههر جاره له نكاو سه رمايه ك ديت و دهيينن به فر له شاخان باريوه گورج ده لين سه رمايه كه هي به فره كه بوو كه چي، به پيچه وانه، به فره كه هي سه رمايه كه يه. كاتيك سه رما هي به فر ده بي كه بين له لاوه به فر به نين و به سه ر شاخانيه وه بلاو بكه ينه وه و ولاتي پي فينك بكه ين. ثم سه هوه بچووكه ته گه زه رهي نه بي سوو ديشي نيه راست كردنه وشي زه رهي تيدا نيه، جگه له وه كه راهاتنمان به سه لماندني سه هووي بچووك له كاري گرنگيشدا به لاي بنوسكاري چه وتماندا ده باته وه وه يا ههر نه بي فيري چاويوشي ده بين له هه له ي گه ورهش.

ته وه ي راستيش بي گه ليك باوه ري چه وتي زيده گرنگ و به ئه رك له بنه رتدا له سه ر هه له يه كي فكري بچووك هه لستاوه، ورده ورده ته نيوه تيه وه و ره گي داكوتاوه، مرو فيش به تيكرابي زوو ده سخه له ت دهرري تا ته وه ي [گوته] مه شوره كه ي «عه قلي له چاويدايه» ي لي به راست ده گه ري له و رووه وه كه ته وه ي چاو ده بينيت به رواله ت ديمه ني راسته قينه ي شتانه وه ك كه پيست سه ريوشي راسته قينه ي له شه. ههر بويه شه پياوي فيلباز هه ميشه به جو ري سه رنجرا كيش و له باري نائاسايدا خو ي به خه لق نيشان ده دات.

بروا ده كه م ته گه ر ساحيري نيوان هيندييه سووره كان خه تي سه وز و شين به سه ر و رووياندا نه كيشن كه سي ته وتويان به داوا ناكه وي، وه يا گه وره ترين سه ركرده ي شه ر له حه مامدا بي تاج و ته ستيره و قايش و قرووش كه س سلي لي ناكاته وه. گومان له ودا نيه كه ثم جيهانه هه زاران هه زار ته پكه ي فكري ناوه ته وه ئيتر سه ر وشكرد بي وه يا مرو فكدرد، له وه ته ي فكري روونيش خه با تي ده ست پي كردووه ههر خه ريكي ئاشكرا كردني ته و فر و فيله بوو كه له و ته پكانه وه دزه ي بو ناو ميشك و ده رووني ئاده مي كردووه و نرخی قورسي لي ستاندووه، زور جارن خو كوژيشي پي كردووه.

بي ته وه ي من بليم له خو وه دياره ئه ركي ره وانده وه ي تاريخايي ته پكه ي فكر ده چيته ته ستوي رو شنيير چونكه ته و وي رايي زيده تواناي تيگه يشتن و وردبوونه وه كه به خويندن پي گه يشتووه ههر خو يشي خو ي به رابه ر و چاوساغ و قوماندان داناوه. به لاي منه وه رابه رايه تي و پيشه وايه تي رو شنيير له مه يداني فكدرا سي مه رجي بنجي گه وره ي پيوه يه:

1- له سه ريه تي به دريژايي عومري رو شنييرايه تي خو ي خه ريكي وه ده ست هيتان و پتر كردني زانيار (معرفة) بيت و شان به شاني قافله ي به ره و پيش چووي فكر و ته دهب و هونه ر و كومه لايه تي هه نكاو هه لينني تاكو هه ميشه چاوي به هه موو لايه كدا بنوري ت و له ره شكه وييشكه ي تيوه راماني تاكه قوژين ره ها بيت. ليره دا ده بي بليم په روش بو

بیروباوهری شه خسی داوا له رۆشنیبری ده کا که خۆی به هه موو چه کیککی فکری ئاراسته بکا نه ک تاکه چه کی باوهری خۆی کهوا رهنگه هه به قهدهر کوله خه نجه ره که ی باوهری ناحهزه که ی برشتی هه بی. زانست و هونه ر و ئه ده ب و ته کنیک له م سه رده مه دا وه ها خیرا بوه ئه گه ر لئی له لینگان نه که یته دهنگ تۆزیشی ناشکینیت.

کتیبکی بی ناو و نیشانی ئه وروویا ده خوینیته وه سه رت سو ر ده مینتی له و هه موو وردپیوی و قوول داگرتن و به رفه وانیه ی که له وه ها، به زاهیر، که مبیایه خدا به کار هاتوه. من نالیم رۆشنیبر مه یدانه تایه تیه که ی خۆی چۆل بکا بو گه شتی ناو مه یدانه کانی دیکه: من ده لیم ویرای پسپۆر بوون له مه یدانێ خۆیدا ده بی ئاگاداری هاتوباتی مه یدانه کانی دیکه ش بی به تایه تی ئه وانیه ی له هی خۆی نزیکن هه ر نه بی به نیازی ئه وه ی خۆی پیمان ده وله مه ندرت بکا و پشتوانی له کاتی پیوستدا له چاوبه سته کتی حیله گه ری ئه و مه یدانانه رزگار بی و ریشی خۆی ته سلیم به غه یر نه کا.

من له ته جره به ی خۆمدا شتی وه هام دیتوه بمهاوئته سه ر گومان کردن له بریاری پسپۆران، به نموونه له ته له قزیونی ولاتیککی ئه وروویا دیتم کینه رکی له نیوان گۆرانیی 18 ده وله تدا ده کرا، هه ر گۆرانییه ک له لایه ن تا قمه پسپۆری غه یری خاوه ن گۆرانییه که وه نومره ی ده درای. به زۆری وه ها ده بوو گۆرانییه ک له لایه ن پسپۆریکه وه 100 نومره ی بو داده ندرا له لای یه کیککی دیکه شه وه سفر (0) ی ده درای. ئنجا که حالی پسپۆر وه ها بی بابین کویر و که ر بکه ینه حه که م وه یا تیروپشکی و خه توشیرانی به کار به نین خۆ هه تا سه هوو بکری له نیوان سه د و صفر تیه ر ناکات. ئه م مه رجه یان له مه یدانێ فکر [ئه ده ب، هونه ر، فه لسه فه ...] به سه نگه، مه یدانێ زانست و ته کنیک مه گه ر فه لسه فه یان له سه ر هه لئری نه خۆ رۆشنیبری فکر هاتوچۆیان تیدا ناکات.

2- پیوسته رۆشنیبر ئه وه به چاوی خۆیه وه بگری که مومکینه خۆیشی وه ک خه لقی دیکه به

ته پکه ی فکر وه بوو بیت، بۆیه له سه ریته ی هه میشه به بینین و باوه ر و هه لوه سته ی خۆیدا بیته وه و تاقییان بکاته وه نه وه ک به دزیه وه هه له یان تی خزاییت. ئیمه ده بی بزانی، مرۆف به عاده ت له گه ل قه ناعه ت و بیرو رای خۆیدا ده گونجیت و پتی ده حه سیته وه، هه ر که لیشی به گومان که وت، کوردی گوته نی، کیچ ده که ویته که ولئیه وه. هه ر ئه و حه سانه وه ی گونجان له گه ل قه ناعه ته وای کردوه باوهری پووچه ل بو ماوه ی هه زار و دوو هه زار سال له گه ل کۆمه لێ دوا که وتوودا بژیت چونکه به هیچ مامۆستایه کی فیلباز و جادوو گه ر ناکری هه زاران هه زار مریدی ساده بهاوئته سه ر ریپازیک زه ره ر بیت ئه گه ر لییان خۆش نه یه ت. تۆ سه یری رابه ری دلسۆز بکه، چ عه زابیک ده خوا به ده ست ئیقناع کردنی سافیلکان له و ریتماییه ی که هه مووی پاک و چاکه و به رزه وه نده ئنجا به هه زاری

یه کیکیش به دوا قسه کانی ناکه وئ. له ده وروربه ری خومان دلسوزیکي وه کوو حاجی قادر بهر له 115 سالیک وه ختا بوو بکوژری به دهستی ئه و مریدانه ی به ئه رک و مه سره فی خویان خزمه تی ورینه کانی شیخی ماویلیان ده کرد. دواتر، له ئهسته مبوله وه، حاجی به بیر خه لقه که ی ده هینایه وه که ده یگوت:

له دهوری که رنه بی تا دهوری گای کویر
له گوئی گا نوستوون زور حه یفه بو شیر

به هه مه حال مرؤف که باوه ریکي به دلدا چوو، با هه له ی رووت و ره جالیش بی، وه های بو دیته جوش خوی تیدا له بیر ده کات، رۆشنبیریش مرؤفه و فریشته نییه، گه لیک جارانش پتر له سافیلکان شیتگیره ده بی بو باوه ریکي قرچوک وه یا هه لوه ستیکی پووچ. جا ئه گه ر خوی رانه هینی به وه ی ناوانه چاو به هه لوه ست و قه ناعه تیدا بگپریتته وه که لکی رابه رایه تی پیوه نامینی.

3- مهرجی سییه م که ته واکه ری مهرجی دوه مه، ئه وه یه که پیویسته مهیدانی ره خنه گرتنی دلسوزانه ی بینیا له بهر فکر و نوریندا به ره ره لالا بی و رۆشنبیری لی وه ته نگ نه یه ت هه رچه ند ره خنه که روو له خوی و باوه ریشی بکات. فکر و ئه ده ب و زانست و هونه ر و داهینان و به ره هم هینان و گه شتی بن ده ریا و فرینی ئاسمانان هه مووی له پینا و خزمه تی ئاده میزاددا شه ره ف په یدا ده که ن، که هات و یه کیک له مانه ژوورووی مرؤف خرا و لیی کرا به بوت له خانه ی شه ره فی مرؤفدوستی لاده چییت بو خانه ی مرؤفنه ویستی.

له سه رده می گه شه ی ژباری عه باسیه کانداهوری حه فتا باوه ری سه ر به تاکه ئایینی ئیسلام ویکرا ده ژیان و هه ره شه له هیچیان نه ده کرا، به سه رنج گرتنیش له و باوه رانه و کاریکی کردوو یانه ده رده که وئ بهر ژه وه ندی گشتی لییان زه ره رمه ند نه ده بوو. خه لق له ری باوه ره وه یه خه گیری یه کدی نه ده بوون ته نانه ت مه سیحی و جووله که و زه رده شتی و هی دیکه ش له په راویزی باوه ردا پیکه وه یان هه لده کرد. بیگومان گه شه ی ژبار- [حضاره] ی عه باسیه کان قه رزداري ئازادی باوه ره نه خو ئه گه ر ده نگی ئه دیب و خاوه ن فکر و زاناکان خه فه کرابایه ده ریا ده ریای کتیبان کووچه و بازار ی به غدا و شاره کانی دیکه ی ئه وسای ئیسلامیان پر نه ده کرد. ئیسلامه تیش ئه وه نه ده بوو ئیستا مسلمان و عه ره ب شانازی پیوه بکه ن.

به لای منه وه ریدان به ره خنه گرتن جیی سه ریچی و نه سه لماندن نییه، ئه وه ی ده شی له

بارهی چهندوچوونی رهخه گرتنه وه قسهی لی بکری شیوهی رهخه گرتن و ده برپینی باوهره، لی ره دا خاویتی زمان و دل و قه له م پیش مافی رهخه گرتن ده که ونه وه چونکه به هیچ مه زه بان رهوا نییه «ماف» بیته هلی تیچین کردنی نیازی به د و وشه ی بی حوورمه ت. بیگومان جووری رهخه گرتن و وه رام دانه وه پیوانه ی هه ره راسته بو نه زمونی پله ی په سه ندایه تی و سوودبه خشایه تی نه و هینده رهوشنیرییه ی که مافی رهخه گرتنی تیدا تا قی ده کریتته وه. هه تا ریکاری «رهخه و وه رام» به رزتر بیت پتر به لگه به دهسته وه ده دات له سه ره سوودبه خشی و جوامیری کاره که و هه موو سه روبه ریکی رهوشنیری و خوینده واری رهخه گر و وه رام ده ره وه کان.

ئه م نووسینه له وانه نییه کوتایی بیت چونکه هه تا به دووی بکه ویت شریته دریز ده کاته وه: هه رچی بوونه وه ره هیه به سروشت و مرؤفیه وه ده شی خورد بکریتته وه بو ته پکه ی فکری بچووک و گه وه ره که هه ره یه کیکیان ره ژیک له ره ژان فامی مرؤفی به هه له برد بی تا نه و راده یه ی تاریکایی گه یان دبیته بیروباوهر و پیوانه ی چاکه و خراپه، که سه یری ره وتی میژووش بکه یت ده بینیت هه موو هه نگاوکی به ره و پیشه وه ی مرؤف به دوو قچی ئیعتباری هه لئراوه: یه کیکیان ره دوزینه وه ی هیندیگ راستی، دوه میشیان پووچاندنه وه ی هیندیگ هه له، ئنجا وه هاش بوه نه و راستییه ی دویتی چرای کومه لایه تی بوه، بی نه وه ی باری ئابووری وه یا رهوشنیری گورایی، ورده ورده [له به ره نه و هوانه ی که لی ره دا جیی باس کردنیان ناییتته وه] تاریکایی داوه ته وه. سه ره له نوئی خه باتی تازه بابه تی به مل دل سووز و میشک روونه کان دابریوه.

ناچارم واز له شریته ی نووسینه که ده هیتم تا کوو ماوهم بمینی بو نه وه ی ته پکه یه کی فکری زور به ناوبانگ بده مه به نیکای خوینته ره و مافی رهخه گرتنی تیدا به کار به ینم. ئه م ته پکه یان وه ک هه ره ئیستا روون ده بیته وه فیلی له زاناکان کردوه له ری ئه وانیشه وه قوتایه کانیان پابه ندی بوون. منیش که دیم رهخه ی لی ده گرم هونه ره که ده گه ریتته وه بو نه و که سه ی که له سه ره تاوه بیری وه های کردوه من به خوینه وه خه ریک بکات:

له شی کرنه وه ی میژوو که به سه ره راره ی ماددی میژوویدا ده روا ت عه بدایه تی به قوناخی میژوویی داندراوه وه ک ده ره به گایه تی و سه رمایه داری. به پیی بوچوونی من که له به ره تیشکی مادی میژوویدا سه یری پرسیاره که م ده که م عه بدایه تی دیارده یه کی کومه لایه تییه نه ک قوناخی میژوویی چونکه له و نه زه ری ده ته وه ی سیفه تی «قوناخ» به پلیکانه یه کی میژوو ده به خشیت لایه نی ئابووری و جووری «به ره هم هینان» ه واته ده بی «قوناخ» زاده ی عه مه لیه تی گورانی ئابووری بیت و رووداوکی میژوویی و ناچاری به ئابوورییه وه به ستر او بیت وه ک که فه لاح و ملکدار له به ره هم هینانی کشتو کالی سه ره ده میکدا له شیوه ی حه تمی په یدا ده بن، هه رچی عه بدایه تییه زاده ی

عهمه لیه تی به رههم هیتان نییه، به چکه ی راسته و خو و یه کسه ری ئابووریش نییه، به لکو به زوری له ئاکامی دۆراندنی شهردا دانیشتون وهیا عهسکه ره کانی ولاته تیشکاوه که به دیل گیراون و بوونه ته عهبد، وهیا له بهر ناگزووری خهلق مندالی خوین فرۆشته، رهنگه خوشیانان فرۆشتی. مندال فرۆشتن به وهنده نایته بنجه ی په یدابوونی «قوناخی به ئابوورییه وه بستراو» که فرۆشتنی تیدایه چونکه مه ر و گیسک و عهلیشیش و که له شیریش ده فرۆشرین چ قوناخانیش دروست ناکهن. حالوباری مندال فرۆشتن و مه ر فرۆشتن پیوهندی به جوری به رههم هیتان و هوی به رههم هیتانه وه نییه. مامه له تیکه دهشی شانبه شانی چه ندین قوناخ به ردهوم بیت، رهنگ بوو ته گهر یاسا مرؤف فرۆشتنی مهنع نه کردبایه ئیستاش له هه ندی شوینی رووت و برسی و دواکه وتوودا هه ر له بره و بوایه، له بره ویشدایه. راستیه که ی، له ولاتی خویمان تا ئه و نزیکانه ش وهها بوه مندال فرۆشراوه به لام نه بیستراوه قانون نه له کون و نه له نویدا سه لماندبیتی.

چی لی ره دا گوتم له باره ی قوناخ نه بوونی عهبدایه تی به وهنده هه لئاوه شیته وه که له پایتهخت و شاره گه وره کانی دهوله ته زله کونه کاند له ئاکامی شهر ی به ردهوام و سه رکه وتوو، هه زاران عهبد و جارییه له ژیرووی هه موو چینه کانه وه کومه له یه کی ده سه سه ر و بی ماف و بی مزه یان لی په یدا بوه و شیوه ی «چین» یان وه رگرتوه، چونکه قسه مان له گه ل «قوناخ» ه، جا ته گه ر ناوی قوناخت له سه ر هه لگرت با له شیوه ی «دیارده» دا هه ر ناویکی پی ده در ی بدر ی به هه مه حال ئه و عهبدانه ی پاره و پوولیان چنگ که وتوه خوینان کرپوه ته وه و ئازاد بوون. له وانه ی شه له شه رپکی دیکه دا کونه عهبده که خاوه نه که ی خو ی به دیل گرتی و کردبیتی عهبد. هه چ دوور مه بینه یه کینک عهبدی ئازاد کردی و دواتر خو ی هه ژار بوویت و کونه عهبده که ی کرپیتی. تو ناتوانیت وا به قسه «فهلح» ره ها بکه یت وه ک که به قسه عهبدیک ئازاد ده که یت، کرپکاریش به قسه نایته مالدار وهیا ئاغا که چی دهشی هه ر له شیوه ی عهبدایه تیدا عهبد فهلح بی وهیا سه رباز بی وهیا بازرگان بی واش بوه بوته «سلطان» یکی وه ک کافووری ئیخشیدی. عهبدایه تی به قهدهر «بوته رستی» دیارده یه و هه ردوویان به به ریانوه هه یه پیکه وه شانبه شانی چه ند قوناخ به میژوودا سه ره ژیر بینه وه. هه ردووشیان «چۆنیه تی» ن و به بریار و به قسه به ردهوام ده بن یاخود هه لده وه شیته وه.

ئه و بیراره ی دیارده ی عهبدایه تی به قوناخ دانا به ته پکه ی لیکدانه وه و روویتی خو یه وه بوو که دیتی له رووپه ره کانی میژوودا دیمه نی هه زاران هه زار عهبد له شکلی ریزه به ردی دیواری چینیکی هه ره ژیره وه ی قه لاقه تی کومه لایه تی بیک دیتی ئیتر بوچی پی نه گوتر ی چین؟ که کرین و فرۆشتیشی به سه ره وه بی بوچی قوناخی میژووی نه بی؟ له راستیدا عهبد وه ک «قوتابی» و «عهسکه ر» چه ند خاسیه ته ک له وه ی داده بر ی قوناخ بی:

1- عهبد و قوتابی و عهسکه ره هه مه مهی هه موو چینه کان بگره له شازاده وه تا هه زاری پروت و برسی.

2- زادهی یه کسه ر و راسته و خوئی به ره هم هینان نین به لکوو پنداویستیکی چاک وه یا به دی کومه لایه تین، ئه و پنداویستییه پیوهندی به ئابوورییه وه هه بی یا نه بی.

3- دهشی هاوومری زۆربهی قوناخه میژووویه کان بن هه چهند له لایه ن سهره تای پهیدا بوونه وه عهبد و عهسکه کۆنترن له قوتابی، عهسکه ر و قوتابیش پیتر دهوام ده کهن، رهنگه قوتابیش به رده و امتر بی له عهسکه ر.

4- هه ر وه ک قوتابیه تی و عهسکه ری حاله تیکی کاتییه بو تاکه کانیا ن دهشی عهبدایه تیش بو تاکه عهبد کاتی بیته به هوئی ئازاد کردن وه یا خو کرپنه وه وه یا هه لاتن بو چینی دووره دست وه یا به ده رچوونی یاسای ئازاد کردنی عهبد وه یا مردنی خاوه نه کانی...

هه له بت گه لیک دروشمی جودا که ره وهش هه یه له نیوان ئه و سی تا قمه دا وه ک ئه وهی که عهسکه ر تابی به سنوره، قوتابیش له چاو عهبد عومری تابییه تی هه یه که متریش خیزان پیک دینیت...

ده توانین له قوتابیه وه به لگه یه کی به هیز وه رگرین بو پروتتر کردنه وهی لایه نی قوناخ نه بوونی عهبدایه تی. قوتابی به پی به ره و پیتش چوونی کومه لایه تی گه یشته پله یه ک که ژماره ی به قه ده ر تیکرای کریکار و فلاح بیته. له زۆر ولاتی پیشکه و توودا چواریه کی کومه ل قوتابین، بگره نیسه ته که له وهش تپه ر ده کات چونکه زۆربه ی هه ره زۆری هه موو ئه وانیه ته مه نیان له نیوان شهش سال و بیست سالدا یه قوتابین. خو ئه گه ر ئه و ساوایانه ی جاری نه گه یشتوونه ته مه نی خویندن له حیسابه که ده رهاویژین ژماره ی قوتابیان خوئی له نیوه ی ژماره ی هه موو ده خشینیت. ده رهاویشتنی ساوایانیش له وه وه دیت که ئه وان جاری له ئالفه ی هه یج به رپرسیدا نین ئه رکیکی پیوه بی و ناویکی لی بندری ئه وه نه بی که خو یان ئه رکن به سه ر شانی غهیره وه، یه که م پله ی به رپرسیشان قوتابیه تییه جارانش وا ده بوو ده بوونه شاگرد.

به هه مه حال رۆژه ک دیت هه رچی پی له کۆری ژیا ن بنیت بیته قوتابی له گه ل ئه مه شدا که س نالی قوتابیه تی قوناخه چونکه به پی تیک به سترانی «قوناخ» به «ئابووری و به ره هم هینان» وه قوتابیه تی سیفه تی قوناخی نابیت هه رچهند خویشی سه رچاوه ی ئه و که سب و کاروانه ده بی که قوناخ و چین پیک دین. رهنگه نه زه ریه پهیدا بی حیساییکی تازه بو قوتابی بکات و ژوورووی چینه کان و قوناخه کانی بخاته وه به لام ئیمه قسه مان له گه ل راره وی مادی میژووویه که له ویدا مه رجه کانی قوناخ [هی چینیش] له قوتابیدا نایه نه جی ههروه ک له عهبدیشدا نایه نه جی.

قوتابیه تی پیوهندی به ئابووری و گوزهران و به رههم هینانه وه نییه هه رچهند زور جارن شوین په نجه له کاره ساتی رامیاری زیده گرنگیش داده نی چ جایی کومه لایه تی و رۆشنیری.

له عهسکه ری و قوتابی هه لکشین بو «موظف» که ده زانین

1- کار ده کات

2- مه عاشخوره

3- به رپرسه

4- کاریگه ره

5- ناوی «چین» هه لده گری،

ئجا پینی ناگوتری قوناخ چونکه به راستی دیارده و پیداوستی کومه له نه ک قوناخی میژووی. ئه گه هاتبا «موظف» دوو مهرجی لی هاتبا به دی ده بوو به قوناخ:

- مهرجی یه که م: پیوهندی راسته و خووی به به رههم هینان و ئابوورییه وه هه بوایه.
- مهرجی دوهم: ئه ویش وه ک ئه و چینانه ی به دوا یه کدا دین شتیکی دیکه ی زاده ی هه ناوی خووی به دوا خویدا هینابایه وه ک که سۆشیا لیزم به دوا سه رمایه داریدا دیت و له ویش ده که ویتته وه.

عه بدایه تی بارته قای سه ربازی و قوتابی و موه زه فه که هیچیان زاده ی قوناخ نین و دایکی قوناخ نین و خوشیان قوناخ نین: له هه موو حالاندا دیارده ی کومه لایه تییه به لام هینده ی قوتابی و موه زه ف حه تمی و ناچاری نییه چونکه ده شی له کومه لدا عه بد هه ر پهیدا نه بی وه ک که نه بیستراوه له کورده واریدا عه بدایه تی هینده هه بووی که سه رنج راکیشیت وه یا پینی بگوتری چین.

به هه مه حال ئه گه عه بدایه تی دیارده بیت و بهس، کار ناکاته سه ر هیچ سه روبه ریکی ناوه رۆکی نه زه ریه که هه رچهند که میک له چۆنایه تی رۆخساری ده گۆری ئه ویش هه ر بای جوداوازی عینوانی «قوناخ» له عینوانی «دیارده» به سه ر قورنه یه کی نه زه ریه که وه.

«...»